

چارچوب حقوقی تجارت خارجی ایتالیا

(با تأکید بر روابط با ایران)

(قسمت چهارم)

● تهیه و تنظیم: رضا پاکدامن

۱۴- ضmann

ساخته شده باشد.

ب- در سرزمین یکی از طرفین معاهد به ثبت رسیده باشد.
در رابطه با وسیله نقلیه باربری اصطلاح «وسیله نقلیه» به هر وسیله نقلیه واحد و یا ترکیبی از وسایل نقلیه اطلاق می‌گردد مشروط بر آنکه واحد کشنده (کامیون یا کشنده) و یدک و یا نیمه یدک آن هر دو در سرزمین واحدی به ثبت رسیده باشند.

ماده ۲- حوزه اجرا

بر طبق مفاد این موافقتنامه، متصدیان حمل و نقل مجازند با استفاده از وسایل نقلیه نسبت به حمل و نقل کالا از طریق جاده بین سرزمین‌های طرفین معاهد یا به صورت ترانزیت از طریق سرزمین آنها مبادرت ورزند.

ماده ۳- حمل و نقل کالا

حمل و نقل کالا توسط وسایل نقلیه ثبت شده در سرزمین‌های طرفین معاهد نیاز به کسب پروانه دارد.

الف- بین سرزمین‌های طرفین معاهد

ب- به صورت ترانزیت از طریق سرزمین‌های آنان

ج- هنگام شروع حرکت از سرزمین طرف دیگر معاهد به مقصد کشور ثالث یا هنگام مراجعت از کشور ثالث یا هنگام مراجعت از کشور ثالث به سرزمین طرف معاهد دیگر، مشروط بر اینکه در خلال همان سفر و طی مسیر عادی، وسیله نقلیه از

موافقت‌نامه حمل و نقل جاده‌ای بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری ایتالیا

مقدمه

دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری ایتالیا که من بعد در این موافقت‌نامه «طرفین معاهد» نامیده می‌شوند با تمایل به تنظیم و تشویق حمل و نقل بین‌المللی کالا از طریق جاده بین دو کشور و همچنین به صورت ترانزیت از سرزمین آنها، در موارد زیر توافق نمودند:

مقررات مقدماتی:

ماده ۱- تعاریف

۱- اصطلاح «متصدی حمل و نقل» عبارت است از هر شخص حقیقی یا حقوقی مقیم ایران یا ایتالیا که بر طبق قوانین لازم‌الاجرا در کشور خود مجاز به حمل و نقل بین‌المللی کالا در جاده‌ها می‌باشد.

۲- اصطلاح «وسیله نقلیه» عبارت است از هر وسیله نقلیه موتوری که در جاده‌ها مورد استفاده قرار می‌گیرد و هر یدک یا نیمه یدک متصل به آن که:

الف- برای حمل بیش از هشت نفر به استثناء راننده (وسیله نقلیه مسافربری) و یا حمل و نقل کالا (وسیله نقلیه باربری)،

۱- این موافقت‌نامه با تصویب مجلس شورای اسلامی از سال ۱۳۷۱ لازم‌الاجرا گردیده است.

کشوری که در آن به ثبت رسیده است عبور نماید.

این پروانه برای استفاده یک وسیله و یا ترکیبی از وسایل نقلیه و یا ترکیبی از وسایل نقلیه معتبر می‌باشد و برای دوره زمانی مشخصی صادر خواهد شد و به هر دو صورت تنها یک سفر را در بر می‌گیرد.

ماده ۳- پروانه‌ها

کمیسیون مشترک مذکور در ماده ۱۴ بر اساس عمل متقابل نسبت به نوع و تعداد پروانه‌ها اتخاذ تصمیم خواهد نمود.

الف- پروانه‌های مورد نیاز وسایل نقلیه ایرانی جهت تردد در قلمرو جمهوری ایتالیا طبق سهمیه مشخص شده به وسیله کمیسیون مشترک و در فرم خاصی که توسط مقامات ذیربط ایتالیایی ارسال می‌گردد. از جانب مقامات مربوط ایرانی صادر می‌شود.

ب- پروانه‌های مورد نیاز وسایل نقلیه ایتالیایی جهت تردد در قلمرو جمهوری اسلامی ایران، طبق سهمیه مشخص شده به وسیله کمیسیون مشترک و در فرم خاصی که توسط مقامات ذیربط ایرانی ارسال می‌گردد از جانب مقامات مربوط ایتالیایی صادر می‌شود.

۲- پروانه‌ها برای یک سفر (رفت و برگشت) مورد استفاده قرار می‌گیرد و از تاریخ صدور به مدت سه ماه معتبر خواهد بود.

ماده ۵- عملیات حمل و نقل استثنایی

۱- چنانچه ابعاد، وزن یا فشار محور وسیله نقلیه از حداکثر حدود مجاز در قلمرو هر یک از طرفین متعاقد تجاوز نماید، اخذ اجازه‌نامه مخصوصی از مقامات صلاحیت‌دار طرف متعاقد مربوط برای وسیله نقلیه ضروری می‌باشد.

۲- در صورتی که ضرورت استفاده از مسیر معینی توسط وسیله نقلیه در اجازه‌نامه شرط شده باشد، حمل و نقل فقط در آن مسیر مجاز خواهد بود.

مقررات عمومی:

ماده ۶- کنترل مدارک

الف- پروانه‌ها و سایر مدارک مورد نیاز به موجب این موافقت‌نامه باید در وسیله نقلیه نگاهداری و در صورت درخواست به مقامات صلاحیت‌دار طرفین متعاقد، ارائه گردد.

ب- هنگام ورود و خروج پروانه‌های مذکور در این موافقت‌نامه بایستی توسط مقامات صلاحیت‌دار کشوری که به نام آنها صادر گردیده‌اند، مهیور گردند.

ماده ۷- ممنوعیت حمل و نقل داخلی

مقررات این موافقت‌نامه، متصدیان حمل و نقل طرفین متعاقد را مجاز به حمل و نقل کالا از نقطه‌ای به نقطه دیگر در داخل سرزمین طرف متعاقد دیگر واقع در همان سرزمین

نمی‌نماید:

ماده ۸- مالیات‌ها و عوارض

۱- متصدیان حمل و نقل یک طرف متعاقد که در اجرای مفاد موافقت‌نامه حاضر مبادرت به حمل و نقل کالا به سرزمین طرف متعاقد دیگر می‌نمایند، موظف هستند مالیات‌ها و عوارض مربوط به وسایل نقلیه و تردد آنها و همچنین عملیات حمل و نقل را بر طبق قوانین و مقررات داخلی طرف اخیرالذکر پرداخت نمایند.

۲- کمیسیون مشترک امکان اعطای معافیت و یا تخفیف مالیات‌ها و عوارض فوق‌الذکر را بر اساس عمل متقابل مورد رسیدگی قرار خواهد داد. در این رابطه هر گونه پیشنهادی از جانب کمیسیون مذکور، موکول به تأیید و تصویب آن توسط مقامات صلاحیت‌دار بر طبق قوانین و مقررات داخلی هر یک از طرفین متعاقد خواهد بود.

ماده ۹- تشریفات گمرکی

۱- ورود موقت وسیله نقلیه به سرزمین طرف متعاقد دیگر مشمول و مقررات داخلی طرف متعاقد مذکور خواهد بود.

۲- سوخت و روغن داخل مخازن استاندارد وسیله نقلیه یکی از طرفین متعاقد که به سرزمین طرف متعاقد دیگر به صورت موقت وارد می‌گردد از پرداخت حقوق و عوارض ورودی معاف است و مشمول ممنوعیت و محدودیت نمی‌باشد مشروط بر اینکه مخازن بدو توسط کارخانه سازنده نقلیه بر روی آن نصب گردیده و مستقیماً با موتور اتصال داشته باشد.

۳- قطعات یدکی وارد شده به منظور تعمیر وسیله نقلیه معینی که قبلاً به صورت موقت وارد گردیده است به طور موقت مشمول پرداخت حقوق گمرکی، سود بازرگانی و عوارض ورودی و همچنین ممنوعیت و محدودیت‌های وارداتی نمی‌باشد. طرفین متعاقد ممکن است لازم بدانند که جهت این قطعات پروانه ورود موقت صادر گردد. قطعات یدکی تعویض شده بایستی مشمول پرداخت حقوق گمرکی، سود بازرگانی و عوارض ورودی گردد یا مجدداً صادر شود و یا تحت نظارت مقامات ذیربط پس از دریافت مجوز لازم از حین انتفاع ساقط گردد یا طبق قوانین و مقررات داخلی کشوری که قطعات مذکور به آن وارد گردیده به نحو رایگان در اختیار این مقامات قرار گیرد.

۴- خدمه وسیله نقلیه جاده‌ای مجاز می‌باشند. ابزارآلات تعمیرات موقتی وسیله نقلیه را که به طور معمول و در طول یک سفر مورد نیاز می‌باشد همراه داشته باشند.

ورود لوازم شخصی خدمه وسیله نقلیه جاده‌ای هر یک از طرفین متعاقد به سرزمین طرف متعاقد دیگر مشمول قوانین داخلی طرف اخیرالذکر خواهد بود.

ماده ۱۰- اجرای قوانین داخلی

در کلیه موارد مسکوت در این موافقت‌نامه، متصدیان حمل و

متعاقد به واسطه عضویت در یک قرارداد منطقه‌ای، فرعی منطقه‌ای و یا یک موافقت‌نامه اقتصادی چندجانبه بین‌المللی پذیرفته است، کان‌لم‌یکن نخواهد نمود.

ماده ۱۶ - لازم‌الاجرا شدن و مدت اعتبار

۱- این موافقت‌نامه شصت روز پس از اطلاع کتبی طرفین به یکدیگر از طریق دیپلماتیک مبنی بر اینکه به منظور لازم‌الاجرا گردیدن این موافقت‌نامه تشریفات مقرر در قانون اساسی خود را عمل نموده‌اند، به موقع اجرا گذارده خواهد شد.

۲- این موافقت‌نامه برای یک دوره یک ساله منعقد می‌شود. پس از انقضای مدت مزبور نیز موافقت‌نامه کماکان معتبر خواهد بود، لکن هر یک از طرفین متعاقد این حق را دارد که با تسلیم یک اخطاریه کتبی شش‌ماهه، انقضای آن را به طرف دیگر اعلام نماید. به تاریخ سوم مردادماه ۱۳۶۹، برابر ۷/۲۵/۱۹۹۰ در رم، در یک مقدمه و شانزده ماده در دو نسخه اصلی به زبان‌های فارسی، ایتالیایی و انگلیسی به امضا رسید. هر سه متن دارای اعتبار یکسان می‌باشند. در صورت بروز اختلاف در تفسیر، متن انگلیسی حاکم خواهد بود.

یادداشت تفاهم اقتصادی

بین جمهوری اسلامی ایران و ایتالیا

به منظور تحکیم و توسعه همکاری‌های اقتصادی جمهوری اسلامی ایران و جمهوری ایتالیا، بنا به دعوت جناب آقای اسحاق جهانگیری وزیر معادن و فلزات جمهوری اسلامی ایران، جناب آقای آگوستو فانتوتزی وزیر تجارت خارجی جمهوری ایتالیا در رأس یک هیأت عالی‌رتبه برای برگزاری سومین اجلاس کمیسیون مشترک همکاری‌های اقتصادی دو کشور از تاریخ ۳ الی ۵ مردادماه سال ۱۳۷۷ هجری شمسی برابر با ۲۵ الی ۲۷ ژوئیه ۱۹۹۸ میلادی از ایران بازدید نمودند.

طرفین از ارتقاء روابط سیاسی بین دو کشور، حاصله از دیدار جناب آقای رومانو پرودی رئیس هیأت وزیران ایتالیا و جناب آقای آگوستو فانتوتزی وزیر تجارت خارجی از ایران در تاریخ اول ژوئیه ۱۹۹۸ ابراز خرسندی کردند. این دیدار فرآیندی را که در ماه مارس ۱۹۹۸ با دیدار جناب آقای لامبرتو دینی وزیر امور خارجه ایتالیا از تهران آغاز شده بود، استحکام بخشید. طرفین ضمن اشاره به اهمیت نتایج حاصله از این دیدارها نقش این سفر را در گسترش روابط دوستانه و همکاری بین دو کشور، تعیین‌کننده توصیف نمودند.

در این دیدار جناب آقای فانتوتزی وزیر تجارت خارجی ایتالیا، ملاقات‌های جداگانه‌ای با جناب آقای دکتر حبیبی معاون اول رئیس جمهوری اسلامی ایران و جناب آقای بیطرف وزیر نیرو داشتند.

مذاکرات رسمی دو طرف که در فضایی سرشار از تفاهم و

نقل و خدمه وسایل نقلیه یک «طرف متعاقد» موظف هستند قوانین و مقررات داخلی طرف متعاقد دیگر به ویژه مقررات لازم‌الاجرا در مورد ایمنی ترافیک را در هنگام رانندگی و در طول اقامت در سرزمین اخیوال‌الذکر رعایت نمایند.

ماده ۱۱ - تخلفات

۱- چنانچه یک متصدی حمل و نقل یا خدمه وسیله نقلیه از قوانین و مقررات لازم‌الاجرا در سرزمین طرف متعاقد دیگر و همچنین مقررات این موافقت‌نامه و یا شرایط ذکر شده در پروانه حمل و نقل تخطی نماید، مقامات صلاحیت‌دار کشوری که وسیله نقلیه در آن به ثبت رسیده می‌توانند بنا بر درخواست مقامات صلاحیت‌دار طرف متعاقد دیگر اقدامات زیر را معمول دارند:

الف- صدور اخطار به عنوان متصدی حمل و نقل

ب- جلوگیری از صدور پروانه جهت متصدی حمل و نقل در سرزمین طرف متعاقدی که تخلف در آنجا صورت گرفته و یا ابطال پروانه قبلی

۲- مقامات صلاحیت‌دار دو طرف متعاقد یکدیگر را از تخلفات موضوع بند (۱) و همچنین اقدامات به عمل آمده مطلع خواهند نمود.

۳- اجرای این ماده به هیچ وجه به اقدامات پیش‌بینی شده در قانون که ممکن است توسط دادگاه‌ها و یا مقامات اجرایی طرف متعاقدی که تخلف در سرزمین آن صورت گرفته اتخاذ شود، خدشه‌ای وارد نخواهد نمود.

ماده ۱۲ - مقامات صلاحیت‌دار

مقامات صلاحیت‌داری که جهت اجرای این موافقت‌نامه تعیین شده‌اند به شرح زیر می‌باشند:

در مورد دولت جمهوری اسلامی ایران (وزارت راه و ترابری)

در مورد دولت جمهوری ایتالیا (وزارت حمل و نقل)

ماده ۱۳ - پرداخت‌ها

۱- کلیه پرداخت‌های ناشی از اجرای موافقت‌نامه حاضر پس از تسویه کلیه تعهدات مالی، به صورت ارزهای قابل تبدیلی که آزادانه قابل انتقال باشند انجام می‌شود.

۲- در صورت انعقاد موافقت‌نامه‌ای در خصوص پرداخت بین طرفین متعاقد، پرداخت‌های مذکور در بند (۱) در چارچوب موافقت‌نامه مزبور صورت خواهد گرفت.

ماده ۱۴ - کمیسیون مشترک

۱- نمایندگان طرفین متعاقد کمیسیون مشترکی را به منظور حل و فصل کلیه مسایل مربوط به اجرای موافقت‌نامه حاضر تشکیل خواهند داد.

۲- کمیسیون مشترک بنا به درخواست هر یک از طرفین متعاقد به طور متناوب در ایتالیا یا ایران تشکیل خواهد گردید.

ماده ۱۵ -

مقررات موافقت‌نامه حاضر، تعهداتی را که هر یک از طرفین

نماید. طرف ایتالیایی اعلام داشت که نسبت به بررسی دقیق امکان‌پذیر بودن اجرای ابتکار عمل فوق، اقدامات مقتضی را به عمل آورد.

۴- طرف ایتالیایی اطلاعاتی را در زمینه دومین برنامه پنج‌ساله توسعه اقتصادی جمهوری اسلامی ایران دریافت نموده و از این که طرف ایرانی امکان مشارکت وسیع و قابل توجه شرکت‌های ایتالیایی در برنامه آتی توسعه اقتصادی ایران که می‌تواند به صورت سرمایه‌گذاری در طرح‌های اقتصادی - صنعتی به‌ویژه در مناطق آزاد باشد را فراهم می‌نماید، اظهار خرسندی و رضایت نمود.

۵- با توجه به آنچه که در بند ۳ بدان اشاره شد و همچنین نظر به اراده‌ی راسخ دو کشور برای افزایش روابط اقتصادی فی‌مابین، طرف ایرانی قصد خویش را مبنی بر واگذاری طرح‌های مهمی در بخش‌های مورد علاقه دو طرف در آینده نزدیک و با شرایط مورد توافق طرفین تأیید کرد که طرح‌های مذکور با توجه به رسمیت شناختن این امر که ساختار تولیدی ایتالیا به طرز خاصی با نیازهای توسعه اقتصادی ایران مرتبط است، شامل بخش مهمی از برنامه‌های توسعه ایران می‌شود. در این رابطه دو طرف اظهار امیدواری کردند که روابط سستی همکاری بین ENI و NIOC افزایش یابد.

در این راستا طرف ایتالیایی به‌ویژه به بخش‌های ارتباطات از راه دور، انرژی و پتروشیمی اشاره کرد. طرف ایرانی علاقه‌مندی خود را برای همکاری در صنایع کوچک و متوسط به‌ویژه در بخش‌های زیر اعلام داشت:

- لوازم برقی خانگی
- کمپرسور سازی
- بسته‌بندی
- صنایع چرم‌سازی که در آن اتحادیه دبایغی ایتالیا و اتاق بازرگانی ایران و ایتالیا فعالیت خواهند داشت.
- سنگ‌های تزئینی
- صنایع نساجی
- صنایع کشاورزی و صنایع تبدیلی مواد غذایی
- الکترونیک
- ارتباطات از راه دور
- نفت و گاز و پتروشیمی
- پل‌سازی و جاده‌سازی و راه‌آهن
- صنایع فلزی، آلومینیوم، روی و فولاد
- شیشه
- و سایر بخش‌هایی که قابلیت سرمایه‌گذاری مشترک را داشته باشند.

ادامه دارد...

حسن‌نیت با حضور اعضای هیأت جمهوری اسلامی ایران و جمهوری ایتالیا (فهرست اسامی دو هیأت پیوست می‌باشد)، انجام شد. طرفین ضمن تأکید بر توسعه و گسترش همکاری‌های اقتصادی و بازرگانی در موارد زیر به توافق رسیدند:

۱- دو طرف پس از تشریح وضعیت اقتصادی کشورشان و تجزیه و تحلیل مبادلات دوجانبه از استحکام روابط اقتصادی - بازرگانی و همکاری‌های صنعتی فی‌مابین اظهار خرسندی نمودند. ۲- دو طرف تأکید نمودند که گسترش مبادلات متقابل و همچنین دستیابی به تعادل بهتر در زمینه مبادلات بازرگانی منوط به شرایطی است. از جمله آن که صادرات ایران تنها منحصر به نفت نبوده و به سایر زمینه‌ها نیز گسترش داده شود و ایتالیا نیز متقابلاً صدور ماشین‌آلاتی را که موجب توسعه صنعتی و تولیدی ایران خواهد شد، گسترش دهد.

طرف ایرانی درخواست نمود برای فعالیت‌های صنایع کوچک و متوسط از طرف مختلف حتی تعرفه‌ای، در چارچوب تعرفه‌های خارجی مشترک که برای کل اتحادیه اروپا معتبر است، اعطا می‌شود. با این حال طرف ایتالیایی متقبل شد که هر نوع تسهیلات ممکن دیگر را در چارچوب سیستم تعرفه‌های ترجیحی که هم‌اکنون نیز در مورد ایران اجرا می‌شود، هنگام بازمینی سیستم فعلی مورد بررسی قرار دهد.

همچنین طرفین پذیرفتند که دستیابی به چنین هدفی از طریق ایجاد تنوع بخشی در تولیدات ایران میسر خواهد بود که آن نیز از طریق همکاری فشرده‌تر شرکت‌های ایتالیایی به‌ویژه در بخش صنایع کوچک و متوسط امکان‌پذیر خواهد شد.

۳- طرفین درخصوص افزایش همکاری بین صنایع کوچک و متوسط از طریق افزایش تسهیلات و استفاده از اعتبارات لازم در راستای مستحکم کردن توسعه مبادلات بازرگانی و دستیابی به توسعه بیشتر در مبادلات تجاری و ایجاد تعادل در آنها به توافق رسیدند. اتاق بازرگانی ایران و ایتالیا می‌تواند ابزار مؤثری برای تحقق اهداف مذکور باشد.

طرف ایرانی برقراری خطوط اعتباری از سوی بانک‌های ایتالیایی را برای رونق بخشیدن به افزایش فعالیت‌های اقتصادی و بازرگانی بین دو کشور حایز اهمیت دانست. به همین منظور مؤسسه تجارت خارجی ایتالیا مسؤلیت انجام اقداماتی خاص در جهت ارتقاء و توسعه مبادلات تجاری و همکاری‌های صنعتی بین صنایع کوچک و متوسط بین دو کشور را برعهده خواهد داشت. طرفین توافق کردند که تبادل اطلاعات در مورد فعالیت‌های تجاری در چارچوب توافق ۲۸ فوریه ۱۹۹۸ بین «ایچه» و مرکز توسعه صادرات ایران صورت گیرد.

طرف ایرانی پیشنهاد نمود با همکاری طرف ایتالیایی بتواند مؤسسه مشترک با هدف تحقیق درخصوص چگونگی بسط همکاری‌ها در صنایع کوچک و متوسط دو کشور در ایران تأسیس